

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пжти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сжбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“,

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, сжбота 5 февруарий 1883 год.

БРОЙ 13.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДГЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 65.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

Прогласяваме:

Ст. I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий Законъ за отчетността по бюджета.

Ст. II. Заповѣдваме щото настоящий законъ да се облѣче съ Държавенъ Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 28 януарий 1883 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

ЗАКОНЪ

ЗА

ОТЧЕТНОСТЪТА ПО БЮДЖЕТА.

ГЛАВА I.

Общитѣ Държавенъ бюджетъ.

Чл. 1. Бюджета е актътъ, чрезъ който се предвиждатъ и разрѣшаватъ годишнитѣ приходи и разноси на Държавата и на учрѣжденията, които законитѣ подчиняватъ на сжщитѣ правила.

Чл. 2. Врѣмето, презъ което дѣйствува единъ бюджетъ, се нарича годишно бюджетно упражнение (exercice).

Чл. 3. Упражнението носи името на годината, презъ която е дѣйствувалъ бюджетъ.

Финансовата година започва отъ 1-ий януарий и се свършва на 31-ий декемврий отъ сжщата година.

Чл. 4. Само ония извършени дѣйствия и придобити права се смятатъ като принадлежащи на едно упражнение, които сж станжли презъ финансовата година, която дава името си на упражнението.

При това, указанитѣ въ чл. 8-ий на настоящия законъ, срокове се даватъ или за довършване на вещественни работи или за досѣбирание доходитѣ, или за доисплащане на расходитѣ.

Чл. 5. Приходитѣ, които трѣбва да постѣпятъ и расходитѣ, които трѣбва да се направятъ, за потребитѣ презъ всяко упражнение се разрѣшаватъ отъ закона за годишния бюджетъ.

Чл. 6. Всѣка година Министритѣ приготвяватъ бюджета на подвѣдомственитѣ си Министерства.

Министра на Финанситѣ събира тия отдѣлни бюджети най-малко два мѣсеца преди врѣмето за представяне на общитѣ бюджетъ и, като прибави и бюджета на доходитѣ, съставлява общитѣ Държавенъ бюджетъ.

Чл. 8. Бюджета се представлява тогава на Държавния Глава, който го испраща на преглѣждане въ Държавния Съвѣтъ и на разискване и гласуване въ Народното Събрание.

Чл. 8. Срокътъ, до който трѣбва да се извършатъ всички дѣйствия по прихода и расхода на едно упражнение, е слѣдующия:

а) до 1 февруария на слѣдующата година се довършватъ, въ границитѣ на открития кредитъ, вещественитѣ работи, които сж били почнати и не сж могли да се довършатъ по-преди 31 декемврий по непреодолими естествени (force majeure) причини или по общъ интересъ, които причини трѣбва да сж изложени отъ распоредителя на кредита въ паричното му искание.

б) до 30 юний, за приключване смѣткитѣ и исплащане суммитѣ, които се дължатъ.

в) до 31 юлий на слѣдующата година: за доиспълнение мѣркитѣ, които сж се взели за пребиране на недоборитѣ и исплащане расходитѣ.

Чл. 9. Общитѣ Държавенъ бюджетъ се раздѣля на двѣ части:

1. Приходенъ бюджетъ.
2. Расходенъ бюджетъ.

ГЛАВА II.

За расходния бюджетъ.

Чл. 10. Приходитѣ се дѣлятъ на:

Обикновенни и
Извънредни.

Първитѣ сж тия, които се получаватъ отъ постоянни доходни источники.

Чл. 11. Обикновеннитѣ и извънреднитѣ расходи се вписватъ въ бюджета въ двѣ отдѣлни части.

Всѣка една отъ горѣнаведенитѣ части се дѣли на толкова отдѣла, колкото различни видове доходи има; всѣкой отдѣлъ се подраздѣля на толкова глави и членове (статии), колкото различни раздѣления и подраздѣления има въ всѣки доходенъ клонъ.

Чл. 12. Въ приходний бюджетъ се притуря една глава за непредвидени приходи, гдѣто се записватъ всички случайни постѣпления, които не сж предвидени въ бюджета на приходъ.

Чл. 13. Опредѣлението размѣра на приходитѣ по всѣка глава, става на основание постѣпленията, станали въ по-предишнитѣ упражнениа, като се взѣматъ въ внимание и причинитѣ, които биха могли да увеличатъ или да умалятъ тия приходи.

Заради това проекта на бюджета трѣбва да бѣде придруженъ:

а) отъ една таблица, въ която да сж показани членъ по членъ суммитѣ на доходитѣ отъ предишнитѣ истекли упражнениа, и срѣщу тѣхъ въ особна графа суммитѣ, които се предполагатъ да постѣпятъ въ слѣдующата година и най послѣ, въ една послѣдна графа, разликата на повече или по малко срѣщу всѣки членъ.

б) Отъ нужнитѣ документи, които изясняватъ предложенитѣ увеличения или намаления.

в) Отъ едно изложение за подкрѣпление на тия предложения.

Чл. 14. Събиранieto на Държавни сумми, се извършва само отъ отчетниците на съкровището, и то на законни основания.

Всѣка събрана сумма на каквато и да е основа трѣбва цѣлата да се внася въ съкровището, безъ никакви спадания за разноси, по събиранieto или и за каквито и да било други расходи.

Чл. 15. Начина за събиранieto, внасянето и преслѣдването относително до всѣки родъ доходъ ще се опредѣли отъ особенни закони и правилници.

ГЛАВА III.

Расходний бюджетъ.

Чл. 16. Расходитѣ както и приходитѣ се дѣлятъ на обикновенни и извънредни.

Първитѣ сж тия, които служатъ за обезпечение редовний ходъ на администрацията.

Вторитѣ сж тия, които иматъ за цѣль да удовлетворатъ нови и врѣмenni нужди.

Въ категорията на тия послѣднитѣ влѣзватъ расходитѣ за нови постройки.

Чл. 17. Както е казано въ чл. 6, всѣкий Министръ съставлява своя расходенъ бюджетъ по своето Министерство, като го раздѣли на двѣ отдѣлни части, едната за обикновеннитѣ расходи, а другата за извънреднитѣ.

Всѣка отъ тия двѣ части се подраздѣля на двѣ отдѣления:

Едното за расхода за личния съставъ.

Другото за вещественитѣ расходи.

Всѣко отдѣление се подраздѣля на толкова глави, колкото различни служби и предмѣти има.

А всѣка глава се раздѣля на толкова членове (статии), колкото разни видове расходи има, които се отнасятъ до тая глава.

Чл. 18. Въ расходния бюджетъ на всѣко Министерство се отваря една особна глава наречена за непредвидени расходи, въ която се вписватъ непредвиденитѣ случайни расходи, които не сж могли да се предвидятъ въ общото наименование на расходитѣ.

Чл. 19. Опредѣлението размѣра на расходитѣ по всѣка глава се прави: на основание расходитѣ направени по сжщитѣ предмѣти презъ истеклитѣ упражненія, като се взематъ при това, въ внимание причинитѣ, които биха могли да го увеличатъ или да намалятъ расхода.

Заради това проектътъ на расходния бюджетъ трѣбва да е придруженъ отъ надлѣжний Министръ, всѣко по своето Министерство, съ слѣдующитѣ подкрѣпления:

а) отъ една сравнителна таблица, раздѣлена на графи и която да показва глава по глава и членъ по членъ: кредититѣ, които се искатъ за слѣдующето упражненіе, полученитѣ кредити за предишнитѣ упражненія и разликата между тия упражненія.

б) отъ нужнитѣ свѣдѣния, които да подкрѣпляютъ различнитѣ предложения за увеличение или намаление расхода.

в) отъ едно изложение за подкрѣпление на тия предложения.

Чл. 20. Министрътъ на Финанситѣ, слѣдъ като събере отъ своитѣ събратия проектитѣ на бюджета за расхода, прибавя къмъ тѣхъ и проекта на расхода по своето Министерство и съставлява така проекта на расходитѣ на общия Държавенъ бюджетъ.

Чл. 21. Въ случай, че суммата на предвиденитѣ расходи надмине тая на ожидаемитѣ приходи, Министрътъ на Финанситѣ е длъженъ да представи на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО единъ особенъ докладъ, въ който да изложи подробно мнѣнието си за начина и средствата, съ които ще може да се уравни недостига, като се увеличатъ приходитѣ или като се намалятъ расходитѣ.

ГЛАВА IV.

Представление и гласуване на бюджета.

Чл. 22. Всичкитѣ формалности, упоменжти въ предишнитѣ членове трѣбва да се изпълнятъ, тѣй щото Министрътъ на Финанситѣ да може да представи на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО окончателния проектъ на бюджета по прихода и расхода най късно въ втората половина на мѣсець Септемврий.

Чл. 23. Слѣдъ като проекта на бюджета премине презъ Държавний Съвѣтъ, той се представлява на Народното Събрание съ подраздѣленията му на отдѣления, глави и членове; но Народното Събрание го гласува по глави само.

ГЛАВА V.

К р е д и т и.

Чл. 24. Годишния законъ за бюджета открива нужнитѣ кредити за предполагаемитѣ презъ всѣко упражненіе расходи, които се посрѣщатъ съ предвиденитѣ въ доходния бюджетъ приходи.

Чл. 25. Слѣдъ като Народното Събрание гласува бюджета по глави, всѣки Министръ распредѣля полученій за всѣка глава кредитъ на своя бюджетъ мѣжду различитѣ членове отъ тая глава и поднася това распредѣление на одобрението на Държавния Глава въ единъ подробенъ докладъ. Това потвърждение става съ Княжески указъ.

Министритѣ, обаче, немогатъ нитъ да увеличаватъ, нитъ да намаляватъ предвиденитѣ въ бюджета заплати за чиновницитѣ.

Чл. 26. Всѣкой Министръ е длъженъ да не преминава границитѣ на полученитѣ за всѣка глава кредити и Министра на Финанситѣ е отговоренъ за суммитѣ, които той би позволилъ да се изживятъ вѣнъ отъ допустнатитѣ отъ Народното Събрание кредити по всѣка глава.

Въ случай, че въ течението на едно упражненіе стане нужда за нѣкой допълнителенъ кредитъ, той не може да се вземе освѣнъ на основание единъ законъ или указъ за пренасяние.

Чл. 27. Пренасяние на кредити могатъ да се допустнатъ съ Княжески укази, издадени по предложението на надлѣжния Министръ слѣдъ споразумѣнието му съ Финансовия Министръ. Тия пренасяния се позволяватъ обаче само отъ единъ членъ на други въ сжщата глава.

Чл. 28. Тѣй сжщо пренасяние сумми отъ една глава въ друга по бюджета на едно и сжщо Министерство, въ исключителни случаи, може да се допустне като се изслуша мнѣнието на Държавний Съвѣтъ и на Финансовия Министръ, но съ условие, че то ще се поднесе за утвърждение на Народното Събрание въ най-близката му сесия. Тоя родъ пренасяния се извършаватъ тоже съ Княжески указъ.

Чл. 29. Въ случай, че не е възможно да се набави единъ весьма нуженъ допълнителенъ кредитъ чрезъ пренасяние отъ една глава на друга и че тоя допълнителенъ кредитъ ще има за послѣдствие увеличението общата сумма на бюджета, то той се отпуска на Министра, който го иска съ разрѣшение на Народното Събрание, освѣнъ за случаитѣ на неотлагаема нужда.

Княза заедно съ Държавний Съвѣтъ рѣшава да ли нуждата е неотлагаема, и ако отговора е утвърдителенъ, кредита, който не трѣбва да надминува 300.000 лева, се отпуска чрезъ мотивиранъ докладъ и всичко се поднася на одобрението на Народното Събрание въ най-близката му сесия.

Чл. 30. Ако въ течение на едно упражненіе се поиска допълнителенъ кредитъ за предмѣти не вписани въ бюджета, въ тоя случай се постѣпва съгласно съ предидущия членъ.

Чл. 31. Всѣко ходатайство за нови или допълнителни кредити, трѣбва да минава презъ Финансовия Министръ, който е длъженъ да познава състоянието на источницитѣ на общия Държавенъ бюджетъ, и който може да покаже средствата, чрезъ които би могло да се удовлетвори едно увеличение на расхода.

Чл. 32. Всичкитѣ Държавни приходи, като се съсрѣдоточаватъ въ Финансовото Министерство, никой Мини-

стръ нѣма право да употреби какъвто и да е приходъ събранъ по исключение отъ него, нито да увеличи по какъвто и да е особенъ источникъ суммата на кредититѣ, които сж отпуснати въ бюджета за неговото Министерство.

Когато нѣкои отъ движимитѣ или недвижимитѣ предмети, които сж турени на разположение на Министерството, не могатъ да се употребяватъ по нататъкъ и стане нужда да се продаждтъ, продажбата имъ трѣбва да се извърши съ съдѣйствието на Финансовитѣ Агенти по опредѣленитѣ правила, и получената сума се записва въ приходитѣ на текущото упражнение.

Чл. 33. Въ случай, че нѣкоя неправилно израсходвана сума се повърне въ продължението на същата година, презъ която е била тя израсходвана, такава сума може да се запише на приходъ за възстановление на кредита по същото Министерство, като предварително се поиска това отъ Финансовия Министръ и въ съобщението като се приложи расписката на отчетника, който е получилъ суммата и още като се прибавятъ въ същото съобщение слѣдующитѣ свѣдения;

1) датата и номера на паричното искание, суммата която слѣдва да се повърне;

2) името на отчетника, който е платилъ тая сума;

3) причинитѣ за които е необходимо да се възстанови кредита на Министерството, което е издало заповѣдь за исплащанieto ѝ.

Чл. 34. Министритѣ плащатъ на съкровището, отъ отпуснатитѣ за това кредити, покупната цѣна на вѣщитѣ, които би се турили на тѣхно разположение отъ другитѣ Министерства, тѣй както и наема на Държавнитѣ здания, които тѣ и подвѣдомственитѣ имъ учреждения би занимавали.

Чл. 35. Въ учрежденията, които се управляватъ на право отъ правителството, стойността на продуктитѣ, които се употребяватъ въ натура, се записва на приходъ по бюджета на Държавата, преди да встѣпи въ течение упражнението.

Но и въ расходния бюджетъ се отваря въ същия размѣръ единъ кредитъ на надлежното Министерство, тѣй щото употребенитѣ въ натура вещи, ще се исплащатъ чрезъ парични искания и ще се записватъ въ отчетнитѣ книги подъ рубрика на употребени въ натура произвѣдения.

Чл. 36. Всѣки мѣсець надлѣжнитѣ Министри съобщаватъ на Министра на Финанситѣ суммитѣ, които ще имъ сж нуждни въ границитѣ на отворенитѣ кредити въ слѣдующия мѣсець, за да може тоя послѣдния да докладва това на Държавния Глава.

Всичкитѣ Министри сж обязани да издадатъ разноснитѣ си заповѣди въ границитѣ на горѣпоменжтото мѣсечно распределение на суммитѣ.

ГЛАВА VI.

Провѣряване на расходитѣ.

Чл. 37. Никой дългъ не може да се исплати освѣнъ отъ надлѣжний Министръ или неговия пълномощникъ.

Чл. 38. Документитѣ, които кредиторитѣ на съкровището представяватъ за да получатъ суммата, която имъ се дължи, трѣбва да съдържатъ всички нуждни доказателства на дългѣтъ и да бждтъ направени съгласно съ нарочно изработенитѣ правила.

Чл. 29. Всички покупки за смѣтка на Държавата трѣбва да ставатъ съ публиченъ търгъ.

Чл. 40. Покупки съ прями споразумѣния могатъ да ставатъ въ слѣдующитѣ случаи:

а) за доставки, пренасяния и постройки, на които цѣлия расходъ не надминава 3000 лева; или ако пазарлъка е нѣколко години, срока да не надминава 3 години и годишната цѣна да не превишава 1000 лева.

б) за доставки, пренасяния и постройки, които, като сж нуждни въ кратко време, не е възможно да се чакатъ сроковетѣ, опредѣлени за търговетѣ, или когато обстоятелствата изискватъ щото тия правителствени нужди да не излизатъ на явѣ. Въ послѣдния тоя случай пазарлъка безъ търгъ трѣбва нарочно да се е дозволилъ отъ Дър-

жавния Глава на основание направения отъ надлежния Министръ, съ съгласието на Министерский Съвѣтъ, докладъ.

в) за доставки, пренасяния и постройки, за които при търговетѣ не сж се направили никакви предложения, или за които сж били предложени цѣни, които не е било възможно да се приематъ. Въ тоя послѣденъ случай обаче, при прямото споразумѣние не трѣбва да се превишаватъ предложенитѣ отъ правителството на търговетѣ цѣни;

г) за вещи, които сж въ рѣцѣтъ на единъ само притежателъ или извършванието на които не може да се повѣри освѣнъ на артисти;

д) за експлоатации, фабрикации и доставки, направени за опитъ;

е) за даване подъ аренда държавни имоти съ условие, че цѣната на арендата нѣма да превишава 3000 лева, и срока три години.

Чл. 41. Въ публичнитѣ търгове за доставки, за постройки, за фабрикации и експлоатации се допусчатъ само лица, които докажатъ, че сж въ състояние да изпълнятъ задълженията, изложени въ писменния договоръ.

При равни условия дава се предпочтение на Български подданници.

Чл. 42. Поемнитѣ договори опредѣлятъ гаранциитѣ, които доставчицитѣ или предприемачитѣ трѣбва да даждтъ за да се допуснатъ на търговетѣ, както и ония, че ще изпълнятъ задълженията си. Тѣ опредѣлятъ още и правата на правителството върху тия гаранции въ случай неиспълнение задълженията.

Чл. 43. Никой пазарлъкъ и никой контрактъ за постройки или доставки не може да опредѣля даване аконтове, освѣнъ за извършени работи. Аконтоветѣ не трѣбва никога да надминаватъ петѣтъ шести отъ придобититѣ права редовно доказани.

Чл. 44. На доставчицитѣ и предприемачитѣ не се даватъ нито лихви нито банков комисии за суммитѣ, които тѣ употребяватъ при изпълнение на задълженията си.

Чл. 45. Публичнитѣ търгове се правятъ по установенитѣ обичаи и издаденитѣ правила.

Чл. 46. Пазарлъцитѣ, по слѣдствие на прямо споразумѣние сключени отъ Министритѣ или тѣхнитѣ пълномощни, се извършватъ:

а) чрезъ подписване поемнитѣ договори;

б) чрезъ представяние предложение отъ страна на предприемача или доставчика;

в) или чрезъ писма, по търговскитѣ обичаи.

Покупки, на които суммата не надминава 500 лева, могатъ да се направятъ срѣщу фактура; тоже и постройки отъ същата сума могатъ да се извършватъ безъ особенни формалности и само срѣщу писменна смѣтка.

Чл. 47. Пазарлъцитѣ по прямо съглашение, както и покупкитѣ и постройкитѣ въ горѣказанитѣ граници направени отъ лице опълномощено отъ единъ Министръ се представятъ всѣкога на одобрението на Министра, освѣнъ въ случай на непреодолима сила, или когато лицето е получило други наставления. Тия обстоятелства се споменаватъ въ акта, съ който опълномощеното лице утвърждава пазарлъка.

Чл. 48. Особени правилници, утвърдени отъ Държавния Глава, слѣдъ изслушванъето на Държавния Съвѣтъ, опредѣлятъ постройкитѣ, които по свойството си не могатъ да се извършватъ освѣнъ хозяйственнимъ образомъ.

ГЛАВА VII.

Разносни заповѣди.

Чл. 49. Никой расходъ, който се прави за смѣтка на държавата, не може да се произведе, ако не е разрѣшенъ предварително отъ единъ Министръ чрезъ една пряма заповѣдь или отъ единъ неговъ повѣренникъ чрезъ парично искание.

Чл. 50. Заповѣдитѣ на Министра за исплащане расходи биватъ два вида:

а) разносни заповѣди и

б) разносни пълномощия.

Разносни заповѣди сж тия, които се издаватъ непосредственно отъ Министритѣ за одного или повече кредитори на държавата.

Разносни пълномощия сж тия, чрезъ които Министритѣ опълномощаватъ второстепеннитѣ распоредители да расплагатъ съ една опредѣлена частъ отъ тѣхния кредитъ посредствомъ парични искания, за произвеждане расхотъ.

Чл. 51. Второстепеннитѣ распоредители на кредита сж длъжни да представляватъ ежемѣсечно на надлѣжния Министръ смѣтка за израсходванитѣ отъ тѣхъ сумми срѣщу открититѣ имъ кредити, като прибавяватъ оправдателни документи.

Чл. 52. Всѣкой Министръ или второстепененъ распоредитель е длъженъ да приложи при разноснитѣ заповѣди или до паричнитѣ искания, издадени отъ тѣхъ, оправдателнитѣ документи за платежитѣ, които тѣ заповѣдватъ да се извършатъ отъ съкровището. Тия документи се задържатъ отъ отчетника, който е натоваренъ съ исплащане на расхода, и който е длъженъ немедленно да ги провѣри и преди да исплати суммата, да иска отъ распоредителя тѣхното поправяне, въ случай че ги намѣри не редовни.

Чл. 53. Както първоначалнитѣ, тѣй сжщо и второстепеннитѣ распоредители на кредити, сж длъжни, подъ своя отговорностъ, да предаватъ на кредиторитѣ слѣдующитѣ разносни заповѣди или парични искания, и въ сжщо врѣме, да съобщятъ това посредствомъ Финансовото Министерство на отчетника, който ще направи платежа, чрезъ особенно извѣстие, което да съдържа нуждитѣ свѣдѣния.

Финансовото Министерство испраща извѣстието на отчетника, слѣдъ като се убѣди, че за тоя разносъ сжществуватъ отворени кредити и като запише въ книгитѣ си главата члена и суммата на разноса.

Въ случай на опущение или неправилностъ въ това отношение, Финансовото Министерство връща извѣстието на распоредителя съ съответствующитѣ бѣлѣжки.

Чл. 54. Видѣтъ на оправдателнитѣ документи, които трѣбва да се прилагатъ къмъ разноснитѣ заповѣди или къмъ паричнитѣ искания, зависи отъ вида на расхода. Това се опредѣлява по съглашението на Министра на Финанситѣ съ другитѣ министри на слѣдующитѣ основания:

За личния съставъ.

Дѣйствителния комплектъ или поименни списъци, въ които да се указва:

За расходи по личния съставъ: плати, съдържания, обезщетения; и помощи.

- 1) чинътъ или службата на лицето, което ще получи платата;
- 2) присѣтствува ли или отсѣтствува това лице;
- 3) извършената служба или работата;
- 4) врѣмето на службата;
- 5) длъжимата отъ съкровището сумма;

За вещественни расходи.

1) копия или извлечения отъ Княжески указы или министерски рѣшения, които разрѣшаватъ покупкитѣ или работитѣ;

2) завѣрени копия или извлечения отъ контракти за проданъ, за оферти, протоколи станжли при наддавания, за аренда, за съглашение и покупки.

3) смѣтки за предаване условенитѣ вещи и въ които да е показано извършенитѣ работи или предприятия и длъжимитѣ сумми за исплащане на цѣло или като аконтъ.

ГЛАВА VIII.

Исплащане расхотѣ.

Чл. 55. Отчетникътъ комуто е възложено да исплати една разносна заповѣдъ или едно парично искание, адресувано до повѣренната му касса, не може да откаже ис-

плащанието, освѣнъ когато забѣлѣжи опущения и нередовности въ документитѣ или въ случай че се наложи законенъ запоръ върху суммата, която той трѣбва да исплати.

Чл. 56. Когато отчетникътъ, по горѣизложенитѣ причини, е принуденъ да спре исплащанието, той е длъженъ да даде на носителя на разносната заповѣдъ или на паричното искание писмено обяснение, въ което да изложи причинитѣ, по които не може да исплати расхода; и въ сжщото врѣме той праща копия отъ това обяснение въ Министерството на Финанситѣ.

Чл. 57. Ако распоредительтъ на кредита, слѣдъ като е получилъ обяснението изложено въ предидущия 56 членъ, подъ своя отговорностъ настои писмено при отчетника за да исплати въпросната сумма, тогава тоя послѣдния е обязанъ да стори това; въ подобенъ случай обаче при разносната заповѣдъ или при паричното искание се прилага копия отъ обяснението и писменното настоявание на распоредителя и всичко това се испроважда веднага въ Финансовото Министерство.

Чл. 58. Но когато подобно настоятелно искание се относи до расходи, за които нѣма располагаеми кредити, или които не се оправдаватъ съ законни документи или най послѣ до расходи на които заплащането е прекъснато по причина че има подозрѣние за фалшивостъ въ документитѣ, тогава отчетникътъ, преди да се подчини на това настоявание, извѣстява Финансовото Министерство, което немедленно се споразумѣва съ съответствующия Министръ, отъ когото зависи расхода и испроважда нуждитѣ заповѣди.

Чл. 59. Въ случаи нетърпѣщи отлагания или въ случай на недостаточностъ на отворения кредитъ на второстепенни распоредители по военното вѣдомство, паричнитѣ искания, относящи се до заплати на военнитѣ, могатъ да се исплащатъ тосчасъ, ако распоредителя поиска това настоятелно и писмено, но расписката и паричното искаание, въ такъвъ случай, се вардятъ отъ отчетника, като наличностъ въ кассата, догдѣто се открие новъ кредитъ, срѣщу който се и записватъ на расходъ. Ковчезникътъ обаче долага за това немедленно на Финансовото Министерство, което взема мѣрки за поправянието на тая нередовностъ.

Чл. 60. Въ случай на война, редътъ, по който се исплащатъ разнитѣ военни расходи по дѣйствующата армия се опредѣлява съ особенъ законъ.

Чл. 61. Министритѣ или второстепеннитѣ распоредители на кредити за да улеснятъ правилния ходъ на учрежденията въ расходване сумми по економически начинъ могатъ да отпускатъ, съ разносни заповѣди или парични искания, на тия учреждения аванси въ размѣръ до 5000 лева, съ задължение, щото учреждението да оправдава предъ казначея всѣки мѣсець израсходванитѣ сумми съ законни документи.

Втори авансъ по сжщия предметъ не може да се отпусне въ размѣра на тия 5000 лева, ако оправдателнитѣ документи за първия авансъ не сж били представени.

ГЛАВА IX.

Окончателно опредѣление на бюджета.

Чл. 62. Въ първата редовна сессия на Нар. Събрание, слѣдъ приключението на бюджетното упражнение, се представява единъ особенъ законопроектъ за окончателно опредѣление на бюджета.

При тоя законопроектъ се прибавятъ и смѣткитѣ на всѣко Министерство отдѣлно. Законопроекта съдържа бюджета по глави и статии.

Чл. 63. Таблицата на окончателния бюджетъ, който се прибавя на законопроекта за уреждането на всѣко упражнение, показва слѣдующето:

По прихода:

- а) предвиденитѣ въ бюджета доходи;
- б) утвърденитѣ оклади на данѣцитѣ и държавни приходи;
- в) полученитѣ доходи;
- г) недобритѣ.

По расхода:

а) размѣра на открититѣ кредити;
б) размѣра на слѣдующитѣ за исплащаніе държавни дългове;

в) размѣра на исплатенитѣ сумми и
г) размѣра на суммитѣ, които оставатъ неисплатени.

Чл. 64. Освѣнъ горѣизложенната таблица Министрътъ на Финанситѣ, въ съгласіе съ другитѣ си събратия, представява една втора таблица, въ която изброява всичкитѣ измѣнения, които особенни закони сж произвели върху първоначалния бюджетъ, и която опредѣля както за доходитѣ тѣй и за расходитѣ окончателнитѣ сумми, които сж станали основата за отчетността на бюджетното упражненіе.

Чл. 65. Сумми събрани отъ источницитѣ на сключеното упражненіе, както и остаткитѣ, се вписватъ на приходъ по текущото упражненіе.

Чл. 66. Когато нѣкой кредиторинъ не си е поискалъ слѣдующата нему сумма до 31-й юлій на слѣдующата година, разносната заповѣдъ или парично исканіе, които би били издадени за него, се уничтожаватъ, безъ обаче кредиторина да губи правото си на получение това, което му се дължи до окончателното закриванье на упражненіето.

Чл. 67. Всички кредити или части отъ тѣхъ, които не сж се употрѣбили до 31-й юлій се закриватъ по отчетноститѣ на разнитѣ Министерства.

Чл. 68. Расходитѣ, които трѣбва да се извършатъ за смѣтка на едно сключено упражненіе, се исплащатъ отъ суммитѣ на текущия бюджетъ въ размѣра на кредититѣ, които сж били открити за тия расходи въ главитѣ и членовѣтъ на сключеното упражненіе. Та за това суммитѣ на платежитѣ извършени въ течение на всѣка година за смѣтки на сключени упражненія, се вписватъ въ една особена глава, отворена въ бюджета на всѣко Министерство безъ отпущанье на кредити, и която се урежда когато се опредѣля окончателно упражненіето.

Чл. 69. Всѣкой доказанъ дългъ на едно сключено упражненіе, който не е билъ споменатъ между дълговетѣ показани отъ закона за окончателното опредѣленіе на бюджета, не може да се исплати, освѣнъ отъ допълнителни кредити, отворени чрезъ единъ указъ или законъ: чрезъ указъ, ако дълга е по-малкъ отъ уничтоженитѣ кредити на главата, въ която той се отнася, и чрезъ законъ, ако тоя дългъ надминава казанитѣ уничтожени кредити.

Чл. 70. Годишнитѣ смѣтки на Министритѣ и общата смѣтка на Финансовото управление съдържатъ една особена таблица, която показва за всѣко сключено упражненіе, и то по главитѣ на расхода, уничтоженитѣ кредити отъ закона за окончателното опредѣленіе на бюджета за дълговетѣ, които е имало да се доисплащатъ; новитѣ дългове, срѣщу които сж се издали допълнителни кредити; и извършенитѣ платежи до свършенното закриванье на упражненіето.

Чл. 71. Щомъ окончателната смѣтка на едно упражненіе се сключи, надлѣжнитѣ Министри съставятъ поименния списъкъ на неисплатенитѣ дългове до сключваніето на упражненіето и прибавятъ къмъ тоя списъкъ постепенно всички нови дългове, които биха се явили съгласно членъ 69.

Чл. 72. Ония неисплатени дългове отъ сключени упражненія, които трѣбва да се удовлетворятъ отъ текущия бюджетъ, се исплащатъ посредствомъ поименни заповѣди за исплащаніе. Такива заповѣди иматъ сила само въ теченіето на годината, въ която сж издадени. Уничтоженіето на ония платежни заповѣди, които не би били представени за исплащаніе презъ сжщата година, се направя отъ самитѣ агенти на съкровището. Министритѣ не могатъ да даватъ повторителни заповѣди за исплащаніе на сжщитѣ дългове, освѣнъ вслѣдствие нова промба отъ страна на кредиторитѣ.

Чл. 73. Издаденитѣ разносни заповѣди върху дългове на закрити упражненія се исплащатъ само слѣдъ като Министра на Финанситѣ се увѣри, че дѣйствително тоя

дългъ е вписанъ въ упоменжтия списъкъ въ 71 чл. и че разноснитѣ заповѣди се основаватъ на кредититѣ, които сж останали на разположеніе на Министритѣ.

Чл. 74. Въ края на годината агентитѣ на съкровището представляватъ въ Министерството на Финанситѣ единъ поимененъ списъкъ, по Министерства, упражненія, глави и статии, на расходитѣ, които сж извършени презъ теченіето на годината за смѣтки на приключенитѣ упражненія.

Чл. 75. Петъ години слѣдъ сключваніето на едно упражненіе, неисплатенитѣ дългове сж просрочени и кредититѣ се обявяватъ за окончателно закрити.

Упражненіето, като напълни горѣозначенитѣ петъ-годишенъ срокъ, престава да се числи въ отчетноститѣ по Министерствата и се нарича просрочено упражненіе.

Чл. 76. Петъ-годишното просрочванье има сила срѣщу кредиторитѣ на съкровището само когато по причина на недостаточно оправданіе отъ тѣхната страна дълга не е можалъ да се заплати въ течение на петъ години отъ откритіето на упражненіето. Петъ-годишното просрочваніе обаче губи силата си, когато причината за неисплащанье дълга е администрацията или когато дълото е дадено подъ сждъ.

Чл. 77. На ония отъ кредиторитѣ, които живѣятъ вънъ отъ Европа срока на просрочваньето е 6 години.

Чл. 78. Просрочваньето въ 5 и 6 години, упоменато по горѣ, се прилага на дълговетѣ въобще, безъ обаче да се отнася на особенитѣ просрочванія, указани по долу въ чл. чл. 80, 81, 82 и тия които ще бждатъ опредѣлени отъ особенни закони.

Чл. 79. За дълговетѣ, които Министритѣ би трѣбало да исплащатъ слѣдъ 5 годишния срокъ, не могатъ да се издадѣтъ расходни заповѣди освѣнъ слѣдъ като се отпуснатъ извънредни кредити съ особенни закони. Тия расходи се вписватъ на текущото упражненіе въ една особена глава подъ названиее расходи по просрочени упражненія.

Ако такива дългове не се исплатятъ въ продълженіе на упражненіето, въ което сж били отворени особенитѣ кредити, тия кредити се уничтожаватъ и разноснитѣ заповѣди не могатъ да се издадѣтъ, освѣнъ ако се откриятъ нови кредити по горѣнаведения начинъ.

За всичкитѣ дългове на просрочни упражненія се съставляватъ поименни списъци, както и за сключенитѣ упражненія, и се испращатъ въ Министерството на Финанситѣ.

Чл. 80. Събранитѣ лихви отъ вѣчнитѣ или пожизненитѣ ренти се просрочватъ слѣдъ петъ години.

Сжщо става и съ лихвитѣ слѣдуюми на парични залози.

Ако въ продълженіе на една година отъ денътъ на окончателното предаваніе на службата отъ чиновника, който е положилъ залогъ или отъ приеманьето на доставкитѣ или постройкитѣ залога не е можалъ да се повърне отъ съкровището по достатъчно оправданіе, правителството има право да предаде на Народната Банка казанія залогъ (капиталъ) заедно съ лихвитѣ. Това предаваніе освобождава окончателно съкровището.

Чл. 81. Пенсии и едногодишни помощи се заличаватъ отъ книгитѣ на съкровището, ако въ продълженіе на три години не се поискатъ, безъ да иматъ право интересующитѣ се, да получатъ тия пенсии или помощи въ случай, че се възобнови за напредъ пенсията или едноврѣмнатата помощъ.

Сжщо се постъпва и съ наслѣдницитѣ на пенсии или имѣющи право на пенсии, ако ги не поискатъ въ продълженіе на три години отъ смъртъта на тогова, комуто предлѣжи пенсията.

Чл. 82. Сумми, предадени на пощенскитѣ станции за да се доставятъ на адреса имъ и които не е било възможно да се доставятъ, ако не се потърсятъ въ продълженіе на 8 години, отъ деня на предаваніето имъ, се вписватъ въ държавното съкровище и съставляватъ негово достояніе.

Сжщо ставатъ достоянія на съкровището, въ горѣказанія срокъ и подъ сжщитѣ условия, суммитѣ и цѣн-

ноститѣ оставени или намѣрени въ кутиитѣ или въ пощенскитѣ канцеларии, турени или не въ писма и групове, и които пощенското управление не е могло да достави на адресата, нито пакъ притежателитѣ имъ сж се явили за да ги искатъ назадъ.

Чл. 84. Всѣкой запоръ върху сумми, които съкровището дължи, а равно и всички други дѣйствия, които иматъ за цѣль да възпрѣтъ исплащанието на държавенъ дългъ, трѣбва да се явятъ на отчетницитѣ на касситѣ, къмъ които сж отправени заповѣдитѣ за исплащанието.

Чл. 84. Всѣкакви запори на парични залози се правятъ чрезъ компетентнитѣ сѣдебни власти, находящи се въ мѣстото, дѣто притежателитѣ на залозитѣ изпълняватъ службата си; но въ всѣкий случай запора трѣбва да се съобщава и въ Министерството на Финанситѣ, въ което, впрочемъ, може да се наложи направо запрещение по законния редъ.

Чл. 85. Ако сумми, върху които лѣжи запрещение, не се поискатъ въ продължение на 5 години отъ денѣтъ на налаганието запоръ, или ако не се поднови запрещението преди истичанието на рѣченния срокъ, запорѣтъ губи сила и се заличава отъ книгитѣ на съкровището.

ГЛАВА X.

Смѣтки на Министритѣ.

Чл. 86. Министритѣ представляватъ всѣка година на Нар. Събрание печатанъ отчетъ за тѣхнитѣ финансови дѣла презъ истекшата година.

Чл. 87. Тия смѣтки биватъ за едно цѣло упражнение и обематъ цѣлокупнитѣ дѣйствия, извършени отъ откриванието до сключванието на упражнението.

Чл. 88. Тия смѣтки придружаватъ особенния законопроектъ, който има за цѣль окончателното опредѣление на истеклия бюджетъ и сж наредени тѣй, както е билъ нареденъ и утвърдения бюджетъ, сирѣчь, съ сжщитѣ подразделения.

Чл. 89. Смѣткитѣ, които Министритѣ трѣбва да обнародватъ всѣка година, трѣбва да отговарятъ на нижеуказанитѣ условия.

Чл. 90. Общия годишенъ отчетъ на Финансовото Министерство обема всичкитѣ операции по събиранието и изживението държавнитѣ сумми; той представлява състоянието на всичкитѣ приходи и расходи въ началото и въ края на годината; къмъ тоя отчетъ се прибавятъ нужнитѣ и пояснителни таблици, които обематъ:

а) отчета на прихода по година, по упражнение и по отдѣлъ на прихода;

б) отчета на расхода по година, Министерства, глави и статии;

в) общия отчетъ на наличнитѣ сумми въ касситѣ;

г) отчета на бюджета по изминалото упражнение и приврѣменното състояние на текущото упражнение.

Чл. 91. Отчетитѣ на другитѣ Министерства се съставляватъ по такъвъ начинъ, щото да може ясно да се вижда съгласието между тѣхнитѣ смѣтки и тия на финансовата администрация по расходитѣ.

По Министерский Съвѣтъ.

УКАЗЪ

№ 6.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашѣтъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи и Предсѣдатель на Министерский Съвѣтъ, представено Намъ съ докладѣтъ му отъ 26 януарий н. г. подъ No. 13.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Да назначимъ инвалидна пенсия, отъ II разрядъ, на жандарма Юва Лазовъ, раненъ въ ржката, въ врѣме на преслѣдвание разбойницитѣ, вслѣдствие на което е станалъ неспособенъ за работа.

Ст. II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашѣтъ Министръ на Войната.

Издаденъ въ Наший Дворецъ въ София на 26 януарий 1883 година.

На първообразното съ собственната ржка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи и Предсѣдатель на Министерский Съвѣтъ, Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 13.

Господарю!

На основание § 12 отъ закона за инвалидното съдържание, и съгласно съ рѣшението на Министерский Съвѣтъ отъ 12 януарий н. г., имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество, да благоволите и назначите инвалидна пенсия отъ II разрядъ, на жандарма Юва Лазовъ, раненъ въ ржката въ врѣме на преслѣдвание разбойницитѣ, вслѣдствие на което е станалъ неспособенъ за работа.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-покорно моля, да благоволите и подпишете приложениятъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 26 януарий 1883 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи и Предсѣдатель на Министерский Съвѣтъ Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№ 7.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашѣтъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи и Предсѣдатель на Министерский Съвѣтъ, представено Намъ съ докладѣтъ му отъ 26 текущий януарий подъ No. 14.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Да назначимъ инвалидна пенсия, отъ II разрядъ, на съпругата на редовоя Коста Иванчовъ, неизлѣчимо умо-повреденъ, въ врѣме на изпълнение службата си.

Ст. II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашѣтъ Министръ на Войната.

Издаденъ въ Нашѣтъ Дворецъ въ София на 26 януарий 1883 година.

На първообразното съ собственната ржка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи и Предсѣдатель на Министерский Съвѣтъ, Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 14

Господарю!

На основание § 12 отъ закона за инвалидното съдържание, и съгласно съ рѣшението на Министерский Съвѣтъ отъ 12 януарий н. г., имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество, да благоволите и назначите инвалидна пенсия, отъ II разрядъ, на съпругата на редовоя Коста Иванчовъ, неизлѣчимо умо-поврѣденъ въ врѣме на изпълнение службата си.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-покорно моля да благоволите и подпишете приложениятъ тукъ указъ.

Съмъ Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 26 януарий 1883 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи и Предсѣдатель на Министерский Съвѣтъ, Генералъ-Майоръ Соболевъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.**Телеграфически Депеши**

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 31 януар. Сенатътъ отхвърли законопроекта противъ принцетъ, който бѣше гласуванъ отъ камарата. Той одобри съ 165 гласа противъ 127 единъ контра-проектъ отъ г. Ваддиктона, споредъ който правителството има власть да изгонва принцетъ, които биха извършили актъ, който да ги уличава въ претенции, но всѣкога послѣ отъ като бждѣтъ сждени предъ сждилищата или пакъ предъ сената, като висша сждебна инстанция.

Надѣватъ се, че камарата ще одобри това измѣнение.

Вѣрва се, че г. Греви ще настои най-сетнѣ, щото г. Ж. Ферри да състави кабинетъ.

„Journal des Débats“ като говори за недѣлешното засѣдание на Румжнската камара, казва: Румжния ще се принуди да дѣйства въ противна на първото си движение смисълъ, защото споредъ както се види, между Русия и Австрия има вече установено едно споразумѣние, така щото мжно ще бжде за нея сама да се бори противъ двѣ съседни неи държави.

Берлинъ, 31 януар. Споредъ Gazette de la croix Прусский воененъ министръ Генералъ Камеекъ си давалъ ужъ оставката.

Цариградъ, 31 януар. Говори се, че Едхемъ Паша, посланикъ въ Виенна и, Саидуллахъ, Бей посланикъ въ Берлинъ, ще размѣнятъ постовѣтъ си. Портата е поискала съдѣйствието на силитѣ за урежданieto на Черногорский въпросъ. —

Букурещъ, 1 февруар. Румжнский въ Лондонъ министръ е получилъ наставления да се отклонява отъ да земе участие въ конференцията до когато се приема само съ свѣщателенъ гласъ. —

Лондонъ, 1 февруарий. Дѣятелни постѣпки се правятъ за да се приеме и България въ конференцията. Русский посланикъ и г. Вѣлковичъ, Българский делегатъ, направиха визити вчера за тази цѣль на Лордъ Фицъ Мориса, вторий английски пълномощникъ, който послѣ това има разговоръ съ Мусурусъ Паша. —

Вѣрва се, че България ще се приеме съ свѣщателенъ гласъ. Въ всѣки случай правдинитѣ на Турция ще се запазятъ.

Парижъ, 1 февр. Кабинетътъ подаде оставката си на г-на Греви. Министритѣ оставатъ на длъжноститѣ си до нова заповѣдь.

Скутари (Албания), 1 февр. Черногорцитѣ отъ племето Пюлатъ сж нападнжли нощесъ турский гвардионний корпусъ на Чалла; около двадесетмина войника има убити и ранени.

Парижъ, 1 февр. Вѣстникъ „La Liberté“ напълно одобрява политиката на Румжния.

„Temps“ мисли, че конференцията би допуснжала Румжния съ рѣшающъ гласъ, ако Сърбия да не би повдигнжала сжщитѣ прегенции.

„Journal des Débats“ препоржчва на Румжния голѣмо благоразумие за да може да отстрани опасноститѣ, отъ които се застрашава.

Защото Румжния не може да расчита нито на покровителството отъ Австрия нито на Русия и този вѣстникъ напомнюва, че съюза на Франция и Англия е твърдѣ расклатенъ.

Една телеграмма изъ Лондонъ до вѣстникъ „Temps“ посочва мотивитѣ, които сж възприпятствовали на конференцията да приеме малкитѣ прибрѣжни държави. Конференцията счита, че тя се е събрала въ изпълнение на Берлинский трактатъ, и че на основание на 54 членъ отъ този трактатъ само подписавшитѣ трактата сили могатъ да се приематъ въ конференцията. При това конференцията мисли, че понеже тука се представляватъ общитѣ интереси на Европа върху Дунава, то, предъ видъ на частнитѣ права на прибрѣжнитѣ държави, тѣ немогѣтъ да се приематъ за частни въпроси.

Лондонъ, 1 февруар. Конференцията има засѣдание, на което присжтсвуваха всички представители, освѣнъ Румжнский и Сърбский. Тя е разисквала върху много предложения и технически въпроси, нѣ никакво окончателно рѣшение не е станжло. Идушето засѣдание, по всяка вѣроятность ще стане въ сжбота. Конференцията се е съгласила щото въ сжбота да се внесе предложението — за да се простре властѣта на Галацката комисия чакъ до Браила. Тя рѣшила още щото предложенията на България да бждѣтъ представявани чрезъ посредството на Мисурусъ Паша.

Берлинъ, 1 февруар. Gazette de la croix казва: Ние сме увѣрени, че военный министръ не ще вече да си даде оставката, тѣй като законопроектъ за военнитѣ пенсии е изново препроводенъ въ комисията на Рейхстага. —

Парижъ, 2 февруар. Г. Греви е ималъ разговоръ съ г. Фрейсине върху политическото положение. Той е ималъ разговоръ и съ предсѣдателитѣ на камарата и на Сената.

Вѣроятно е, че макаръ и да е подало оставката си, министерството ще се задържи още за нѣколко врѣме.

Една делегация отъ много търговци и промишленници е вржчила днесъ на г. Греви прошение съ което оказватъ за голѣмитѣ щети които се нанасятъ на търговията и промишленността чрезъ честитѣ министерски кризи. Г. Греви е отговорилъ, че той ще се постараетъ — да се отстрани това положение.

Комисията на камарата е отхвърлила Ваддиктовий проектъ, който бѣше гласуванъ отъ сената, и е одобрила Флокиевото предложение. Но камарата се види като благонаклонно на нѣкакво измѣнение. —

„Сѣверната-Германска Газетта“ катигорически опровергава слуховѣтъ за оставката на Прусский министръ на войнната, като прибавя че въ Пруссия нѣма обичай да се отстѣпя отъ позицията нито въ мирно врѣме нито въ врѣме на война.

Императорътъ е испроводилъ до г. Молке едно писмо, въ което му искава благодарността си за послѣднето му въ Рейхстага слово. —

Лондонъ, 2 февр. Конференцията е получила вчера съобщение отъ протестацията на Княза Гика, който обявява, че Румжния не ще земе участие въ конференцията.

Сърбия, като се осланя на 55 членъ отъ Берлинский трактатъ, поискала е да се приеме въ конференцията.

България е протестираала противъ назначението отъ конференцията — Мусурусъ паша да бжде натоваренъ да представлява българскитѣ предложения.

Morning-Post казва, че Германский посланикъ прави силни възражения на Русскитѣ предложения.

Виенна, 2 февр. Въ една телеграмма изъ Лондонъ се казва: Вѣрва се, че рѣшението относително всичкитѣ подложени на обсжжденията на конференцията въпроси ще се приеме окончателно въ сжботашното засѣдание.

Парижъ, 3 февр. Камарата е отхвърлила Ваддиктоновий вотиранъ отъ сената проектъ и е приела други единъ примирителенъ. — Има вѣроятность че сенатътъ ще приеме този послѣдний проектъ.

Цариградъ, 3 февр. Увѣрватъ, че всички посланници подкрѣпляютъ протестиранията на Бондолдеритѣ противъ вотиранието на Румелийското областно събрание, съ което то намалява на 60.000 лири данъка на Порта, който Берлинский трактъ е опредѣлилъ на 240.000 лири. —

ИЗВѢСТІЕ.

Първийтъ, вторийтъ, и третийтъ томове отъ **Турскитѣ Закони**, цѣняеми за 26 лева, се намѣрватъ за проданъ у издателя имъ Христа С. Арнаудова, въ г. Севлиево. Желаящитѣ да си ги доставятъ, заедно съ поржчката внасятъ и стойността имъ, като приложатъ и единъ левъ и 30 стотинки за препращанието имъ по пощата въ границитѣ на Княжеството, а единъ левъ и 85 стотинки за въ границитѣ на Источна Румелия.

Хр. Арнаудовъ.

